

[J. M. Pedersen.]

større og større krav til veje, færger o. lign. Af hensyn til fremtiden bør disse opgaver løses, herunder også færdiggørelse af den nye lufthavn i Kastrup, der for øvrigt nu viser et stigende overskud. Som det ærede medlem hr. Lannung fremhævede, har vi den glæde at have en lufthavn, som ligger i en høj klasse i forhold til andre lufthavne.

Forbedringer af produktionen såvel inden for landbruget som inden for industrien må støttes; jeg tænker her bl. a. på udgifterne til atomstationen, landbohøjskolen og hele det videnskabelige veterinære område. Det er af betydning, at produktionen kan stige i takt med befolkningstallet og helst noget hurtigere, da det er betingelsen for en forøget levestandard.

Derimod synes jeg, der må kunne findes frem til besparelser på en række områder. Har vi ikke en del overflødige kontrolanstaltninger? Jeg tænker her bl. a. på statsprøvestationerne for landbrugsmaskiner. Landbrugsmaskinerne er i forvejen gennemprøvet af fabrikkerne, og den hårde konkurrence og forbrugernes evne til selv at finde frem til de bedste maskiner gør efterhånden denne statsundersøgelse overflødig. Det samme gælder statens husholdningsråd o. lign. Er der nogen, der ønsker disse institutioner opretholdt, må de selv betale og ikke påtvinge andre disse udgifter.

Overdrives fredningen af gamle bygninger ikke, og pålægges der ikke ved disse fredninger de kommende generationer udgifter til noget, som de måske ikke er interesseret i?

Ved første behandling af finanslovsforslaget i fjor omtalte jeg de store udgifter til aften-skoleundervisning og pegede da på det meningsløse i, at man betaler undervisning for befolkningen helt fra det syvende år, til de er halvfyrdeds år eller mere. Jeg pegede særlig på udgifterne til undervisning i de forskellige hobbyfag, som jeg synes de interesserede selv må betale. Der er vist ikke rørt ved det område, og jeg vil derfor spørge, om det ikke kan lade sig gøre at finde frem til en besparelse her.

Endvidere har staten en del institutioner med både indtægter og udgifter. Var der ikke en mulighed for, at disse institutioners indtægter kunne forøges, så deres økonomi hvilede i sig selv? Jeg tænker her på insti-

tutioner som assistenshuset og statsprøveanstalten.

Med hensyn til ministeriet for offentlige arbejder har jeg på statsregnskabet lagt mærke til, at der sidder et par og tredive kommissioner. Er det ikke nødvendigt at kigge lidt på, om disse kommissioner, af hvilke mange har siddet i mange, mange år, kunne få deres arbejde gjort færdigt, og om ikke nogen af dem er overflødige? De betyder en udgiftspost på 334 000 kr.

Den formindskelse af statens udlånsvirksomhed, som er gennemført i de sidste år, hilser vi med tilfredshed, og vi er også tilfredse med, at vi har været med til at nå frem til fremsættelsen af forslag til en ny boliglov, der yderligere vil overflødiggøre statsfinansiering og flytte finansieringen over på de private pengeinstitutter, hvis naturlige opgave det er at finansiere byggeriet. Det er mit håb, at pengeinstitutterne, der med rette har været utilfredse med, at staten i så mange år har taget denne opgave fra dem, nu vil påtage sig opgaven. Med den meget betydelige forbedring af vor økonomi, som er resulteret i en stærkt forøget opsparing, indsat i banker og sparekasser, har disse en mulighed for at påtage sig denne opgave, og de bør nu kende deres besøgstid. Sker det, vil det give beskæftigelse, og i forbindelse med det fremsatte forslag til lov om leje, der bringer os et godt skridt frem mod et tiltrængt frit boligmarked, er der ikke tvivl om, at bolignøden snart vil synge på sit sidste vers.

Vi må arbejde os ud af den socialiseringspolitik, der medfører, at staten gennem indkomstskatter beslægtet større og større dele af befolkningens arbejdsindtægter og gennem formueskatter større og større dele af den eventuelle opsparing. Det er jo den mest hårdhændede socialisering, en socialisering, som blev indført af partiet venstre i 1903, og som de borgerlige partier stadig kæmper en fortvivlet kamp for at bevare. Vi hører daglig i denne tid, da den nye huslejelov er under debat, kritik af, at grundskylden foreslås inddraget til fordel for samfundet som samfundsskabte værdier, og at der samtidig gives lettelse i indkomstskatterne. Indkomsten er og bør være personlig ejendom; den bør sikres den person, som har skabt den, og ikke socialiseres, således som de borgerlige partier stadig